

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/696/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213225064
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1213225064.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľov: X/ B.. C. R., R. A. X, R., X/ G.. G. R., R. A. X, R., proti odporcovi: Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov Radarová 2-16, so sídlom Radarová 6, Bratislava, IČO: 31 785 247, zastúpenému: iTRUST Legal, s.r.o., so sídlom Seberíniho 2, IČO: 36 808 181, Bratislava, o zaplatenie 24 151,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 20. júna 2014, č.k. 52C/228/2013-163, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku vo veci samej a výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Vo výroku, ktorým bola navrhovateľom 1/ a 2/ uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 371,50 eur, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom zo dňa 20. júna 2014, č.k. 52C/228/2013-163, zamietol súd prvého stupňa návrh; ktorým sa navrhovatelia 1/ a 2/ domáhali zaplatenia sumy 24.151,17 eur s príslušenstvom; odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava II súdny poplatok za návrh vo výške 371,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; keď po právnej stránke uplatnený nárok posúdil ako nárok na náhradu škody, nakoľko navrhovatelia v priebehu konania striedavo svoj nárok opierali o titul zodpovednosti za škodu a titul bezdôvodného obohatenia, avšak zhodne tvrdili, že k ujme na ich majetku došlo porušením právnej povinnosti zo strany odporcu v súvislosti s výkonom dobrovoľnej dražby. Konštatoval, že navrhovatelia v konaní nepreukázali naplnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti odporcu za škodu, keď nepreukázali, že by sa v súvislosti s dobrovoľnou dražbou ich bytu č. XXXXX v bytovom dome na A. Z.. Č.. X H. R., ktorý bol spôsobilým predmetom dražby, odporca dopustil akéhokoľvek porušenia svojich právnych povinností, nakoľko ako záložný veriteľ konal iba v rámci svojho zákonného oprávnenia uplatniť v dražbe svoju splatnú pohľadávku proti navrhovateľom, ktorú riadne špecifikoval i v tomto konaní. Zdôraznil, že k porušeniu zákona nedošlo ani v prípade postupu dražobníka, čo konštatovalo i Ministerstvo spravodlivosti SR, pričom v tejto súvislosti uviedol, že navrhovatelia mali aj iné možnosti obrany pred vykonaním dražby ako zaplatenie pohľadávky, ktoré však nevyužili. Poukázal zároveň na to, že odporca neporušil všeobecne záväzné právne predpisy ani pokiaľ ide o vyúčtovanie plnení spojených s užívaním bytu navrhovateľov, keď správnosť jeho postupu; vyplývajúceho zo stanov spoločenstva, avšak odlišného od postupu vymedzeného v dispozitívnej právnej úprave vyhlášky č. 630/2005 Z.z.; konštatovala aj Štátna energetická inšpekcia a potvrdila ho i znalkyňa Ing. Elena Sopková v jej znaleckom posudku č. 2/2012, ktorý sa síce vzťahuje na obdobie rokov 2000 - 2006, no spôsob postupu odporcu pri vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu sa ani po roku 2006 zásadne nezmenil. Námietky navrhovateľov týkajúce sa konkrétnej výšky úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu, považoval v tejto súvislosti za nedôvodné, nakoľko v prípade nesprístupnenia bytu pre vykonanie odpočtu sa pri vyúčtovaní nevychádza z reálneho stavu v byte navrhovateľov, ale zo spotreby porovnateľného bytu. Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľov o vzniku škody; ktorá je

ďalším predpokladom vzniku nároku na náhradu škody; uviedol, že navrhovatelia v konaní preukázali, že plnili v prospech dražobníka sumu 17.960,67 eur, ktorá predstavuje zmenšenie ich majetku, avšak pokiaľ ide o škodu v sume 6.190,50 eur, ktorá mala vzniknúť nesprávnym vyúčtovaním zo strany odporcu, táto vyplýva len zo subjektívnych prepočtov navrhovateľov, ktorí vznik uvedenej škody ničím nepreukázali. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že za rok 2010 navrhovateľom vznikol na základe vyúčtovania nákladov nedoplatok vo výške 4.802,54 eur, za rok 2011 vo výške 511,- eur a za rok vo výške 1.320,- eur, pričom z bodu 6) zásad pre rozúčtovanie nákladov na byty zo dňa 22.04.2004 vyplýva, že penále sa rozúčtávajú na konkrétny byt za a) nezaplatenie zálohového mesačného predpisu do 10-ho dňa bežného mesiaca, b) za zaplatenie nižšej úhrady ako je predpis, c) za nezaplatenie nedoplatku pri vyúčtovaní do stanovenej doby, a to za každý deň omeškania vo výške 2,5 ‰ dlžnej sumy, najmenej však 25,- Sk (0,83 eur) za každý i začatý mesiac omeškania. Z vyčíslenia trov konania, vypracovaným JUDr. Jánom Raškom, advokátom, ktorý zastupoval odporcu v konaní na tunajšom súde vedenom pod sp. zn. 20C/25/2004 mal preukázané, trovy právneho zastúpenia odporcu v uvedenom konaní predstavovali 1.020,43 eur, súdny poplatok sumu 101,77 eur a trovy dôkazov predstavovali sumu 755,55 eur, pričom úroky z omeškania právny zástupca odporcu vyčísli na sumu 1.611,41 eur. Zo špecifikácie poplatkov z omeškania zo dňa 05.05.2014 zistil, že poplatky z omeškania predstavujú sumu 5.867,66 eur, ktorá nezahŕňa poplatky z dlžných súm uplatnených v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 20C/25/2004. Poukázal tiež na skutočnosť, že obsahom zmluvy o vykonaní dražby uzavretej medzi spoločnosťou AUREA SK spol. s r.o. ako dražobníkom a odporcom ako navrhovateľom dražby dňa 02.12.2011 bolo preukázané, že dražobníkovi vznikol nárok na odmenu vo výške 10 % z výťažku dražby, nie však viac ako 20 % z výšky pohľadávky, pričom v prípade upustenia od dražby z dôvodu splnenia dlhu po doručení oznámenia o dražbe bol odporca; ako navrhovateľ dražby; okrem odmeny a náhrady hotových výdavkov povinný uhradiť dražobníkovi 10 % z vymáhanej pohľadávky. Na základe takto ustáleného skutkového stavu veci; s poukazom na ustanovenia § 3, § 7 ods. 1,2, § 19 ods. 1, § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., o dobrovoľných dražbách, § 7 ods. 4, 10 vyhlášky č. 630/2005 Z.z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla, a ust. § 6 ods. 1,2, § 7b ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z.; dospel k záveru, že navrhovatelia v konaní nepreukázali existenciu predpokladov vzniku zodpovednosti odporcu za škodu, keď nepreukázali jeho zavinené porušenie právnej povinnosti, vznik škody v uplatnenej výške ani existenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti odporcu, z ktorého dôvodu návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1,2 O.s.p. a v konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keď právny zástupca odporcu vyúčtoval trovy právneho zastúpenia až podaním doručeným súdu elektronicky dňa 14.07.2014, teda po uplynutí trojdňovej lehoty od vyhlásenia rozsudku, a iné trovy odporcu zo spisu nevyplývajú. O poplatkovej povinnosti navrhovateľov rozhodol podľa Položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí Prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a navrhovateľom uložil povinnosť zaplatiť doplatok doposiaľ neuhradeného súdneho poplatku zo základu 6.190,50 eur, o ktorú sumu navrhovatelia rozšírili návrh v priebehu konania.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovatelia 1/ a 2/ domáhajúc sa jeho zrušenia v celom rozsahu a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietali, že súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne ustálil skutkový stav veci, pričom doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Vytýkali prvostupňovému súdu, že neskúmal, či odporca mal právny nárok a bol oprávnený požadovať od nich zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 2,5 ‰ za každý deň omeškania, ktorý považujú za nezákonný a odporcom uplatnený neprípustne v rozpore s dobrými mravmi. Taktiež namietali, že súd prvého stupňa neskúmal, či odporca vyúčtovania za dané obdobie vykonal v súlade so zákonom a v tomto smere nevykonal ani nimi navrhované dôkazy. Poukázali na to, že prvostupňový súd neskúmal ani to, či odporca v rámci dražby, ktorú mala vykonať dražobná spoločnosť AUREA SK, s.r.o., uplatnil aj súdneho poplatky, náklady na znalcov a trovy právneho zastúpenia, ktoré mu mali vzniknúť v konaní Okresného súdu Bratislava II vo veci sp. zn. 20C/25/2004 a namietali, že odporca v súvislosti s vykonaním dražby poskytol dražobnej spoločnosti skreslené, nepravdivé a zavádzajúce údaje, a v dôsledku uvedeného boli nútení; s cieľom zabrániť vykonaniu dražby; nezákonne požadovanú dlžnú sumu odporcovi uhradiť, čím sa na ich úkor odporca bezdôvodne obohatil, a preto v zmysle zákona zodpovedá za takto vzniknutú škodu. Vo vzťahu k výroku, ktorým prvostupňový súd navrhovateľom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť doplatok súdneho poplatku vo výške 371,50 eur namietali, že suma 6.190,50 eur, z ktorej bol doplatok súdneho poplatku

vyrubený, bola zahrnutá už v sume 17.960,67 eur, a preto je v tejto časti rozhodnutie súdu prvého stupňa nezákonné.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľov 1/ a 2/ písomne nevyjadril.

Ovoločací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach a v dôvodoch podaného odvolania, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je; vo výroku vo veci samej a súvisiacom výroku o trovách konania; potrebné zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V preskúmvanej veci sa navrhovatelia domáhali zaplattenia sumy vo výške 24 151,17 eur s príslušenstvom, pričom tvrdili, že odporca sa svojim konaním; keď ich podaním návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby ich bytu č. XXXXX v bytovom dome na A. Z.. Č.. X H. R. prinútil uhradiť pohľadávku v celkovej sume 17.960,67 eur; na ich úkor bezdôvodne obohatil, nakoľko na úhradu danej sumy mu nevznikol nárok, čím im zároveň spôsobil škodu v uvedenej výške. Zároveň však; pokiaľ ide o zaplattenie sumy 6.190,50 eur; navrhovatelia tvrdili, že im v tejto výške v dôsledku nesprávneho účtovania nákladov za byt v období rokov 2006 až 2011, vznikol preplatok, ktorý je im odporca povinný uhradiť.

Súd prvého stupňa však nepostupoval správne, keď nimi uplatnené nároky posúdil po právnej stránke výlučne podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o náhrade škody (§ 420 a nasl. OZ). Z obsahu spisu totiž; i napriek značne neprehľadným písomným podaniam navrhovateľov; celkom jednoznačne vyplýva ich tvrdenie, že pokiaľ ide o sumu 17.960,67 eur, v dôsledku konania odporcu, ktorý ich svojim nezákonným konaním (podaním návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby) fakticky prinútil uhradiť peňažnú sumu, na ktorú nemal nárok, došlo k zmenšeniu ich majetku; teda je zrejmé, že rozhodujúce skutočnosti vymedzené navrhovateľmi v priebehu konania bolo potrebné posúdiť po právnej stránke aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení (§ 451 a nasl. OZ), ktoré; ak ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu; vykazuje s inštitútom náhrady škody spoločné znaky práve v tom, že v oboch prípadoch dochádza k zmenšeniu majetku dotknutej osoby. Zároveň však súd prvého stupňa celkom prehliadol, že suma 17.960,67 eur nepredstavuje v celosti úhradu pohľadávky odporcu proti navrhovateľom, avšak z uvedenej sumy pohľadávka, ktorá mala byť uspokojená výťažkom zo zamýšľanej dražby, predstavuje iba sumu vo výške 14.821,36 eur, keď zvyšná časť (3.193,31 eur) zodpovedá nákladom pripravovanej dražby, v prípade ktorých vznik bezdôvodného obohatenia na strane odporcu; ktorý túto sumu neobdržal (ponechala si ju dražobná spoločnosť) neprichádza do úvahy. Rovnako prvostupňový súd postupoval nesprávne, keď navrhovateľmi uplatnené nároky posudzoval ako nároky zo zodpovednosti za škodu i v časti o zaplattenie sumy vo výške 6.190,50 eur, ktorej sa navrhovatelia domáhali s odôvodnením, že odporca nesprávne spracoval vyúčtovania za jednotlivé kalendárne roky 2006 - 2011, a preto im v tejto výške vznikol preplatok, ktorý je im odporca povinný uhradiť.

Pokiaľ ide o návrhom uplatnenú peňažnú sumu vo výške 14.821,36 eur; ktorú navrhovatelia uhradili dražobnej spoločnosti a následne bola poukázaná odporcovi; ovoločací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že ani uvedená suma nie je celkom homogénna, avšak pozostáva z viacerých čiastkových položiek, z ktorých každá predstavuje samostatný nárok so samostatným skutkovým i právnym základom tak, ako ich odporca jednotlivito špecifikoval dražobnej spoločnosti AUREA SK, s.r.o. pred zamýšľaným vykonaním dražby a taktiež v priebehu konania v preskúmvanej veci (č.l. 129). Z uvedenej špecifikácie vyplýva, že celková suma 14.821,36 eur pozostáva z nedoplatkov z vyúčtovania za kalendárny rok 2010 v sume 4.802,54 eur, nedoplatku na zálohových platbách za rok 2011 a januára 2012 v sume 622,- eur, súdnych poplatkov v konaní sp. zn. 20C/25/2004 v sume 101,77 eur, nákladov na súdnych znalcov v konaní sp. zn. 20C/25/2004 v sume 755,55 eur, trov právneho zastúpenia v konaní sp. zn. 20C/25/2004 v sume 1.020,43 eur a sankcií za omeškanie spolu v sume 7.479,07 eur, pozostávajúcej z úrokov z omeškania; uplatnených v konaní v konaní sp. zn. 20C/25/2004; za obdobie od 01.07.2001 do 25.01.2012 v sume 1.611,41 eur a v uvedenom konaní neuplatnených poplatkov z omeškania za obdobie od 01.07.2009 do 25.01.2012, spolu v sume 5.867,66 eur. Súd prvého stupňa preto nepostupoval správne, keď navrhovateľmi uplatnené nároky i v tejto časti posudzoval ako celok, výlučne ako nároky zo zodpovednosti za škodu, pričom jednotlivými čiastkovými nárokmi sa nezaoberal, neposudzoval ich samostatne, a to napriek tomu, že existenciu týchto nárokov odporcu navrhovatelia; s rozdielnymi skutkovými námietkami pri každej z položiek; popierali a nebolo o nich doposiaľ meritórne

rozhodnuté súdom (keďže konanie vo veci sp. zn. 20C/25/2004, ktorého predmetom boli nedoplatky navrhovateľov spolu s úrokom z omeškania, bolo z dôvodu úhrady dlžnej sumy po začatí konania a následnom späťvzatí návrhu zastavené). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na to, že okrem samotných nedoplatkov z vyúčtovaní boli navrhovateľmi v rámci danej sumy nútene uhradené aj poplatky z omeškania vo výške 5.867,66 eur, ktorých správnosť výpočtu súd prvého stupňa vôbec neskúmal, no tiež náhrada súdnych poplatkov v konaní sp. zn. 20C/25/2004 v sume 101,77 eur; hoci v uvedenom konaní uhradil súdny poplatok za návrh spolu len v sume 92,70 eur; náhrada nákladov na súdnych znalcov v konaní sp. zn. 20C/25/2004 v sume 755,55 eur a náhrada trov právneho zastúpenia v konaní sp. zn. 20C/25/2004; vychádzajúcich zrejme iba z vyčíslenia advokáta JUDr. Jána Rašku zo dňa 25.01.2012 (č.l. 155-157 spisu) v sume 1.020,43 eur, teda v sume vyššej, než odporcovi priznal Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 10.07.2012 č.k. 20C/25/2004-1054 (č.l. 50-52 spisu); v sume 882,- eur.

So zreteľom na vyššie uvedené možno teda uzavrieť, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.); a vecou samou sa z hľadiska právne významných skutočností pre posúdenie opodstatnenosti nároku navrhovateľov z hľadiska ich práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, práva na vyplatenie preplatku z vyúčtovania (v sume 5.190,50 eur), prípadne práva náhradu škody, už nezaoberal, a preto nemožno predčasné závery súdu prvého stupňa o neunesení dôkazného bremena navrhovateľmi, považovať za správne.

Pokiaľ však navrhovatelia 1/ a 2/ v podanom odvolaní namietali, že súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne ustálil skutkový stav veci vo vzťahu k správnosti vyúčtovania nákladov za roky 2006 - 2011, ktorých výsledkom bol nedoplatok nimi uhradený pred vykonaním dražby, odvolací súd považuje ich argumentáciu za nedôvodnú, keď súd prvého stupňa vo vzťahu k správnosti vyúčtovania a jeho výsledku riadne vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci samej, a na jeho základe dospel; najmä s poukazom na rozhodnutie Štátnej energetickej inšpekcie a závery znalkyne Ing. Eleny Sopkovej v jej znaleckom posudku č. 2/2012; ktoré i podľa odvolacieho možno použiť i v preskúmvanej veci; k správne skutkovému záveru o správnosti vykonania vyúčtovaní a taktiež výšky vzniknutých nedoplatkov (istiny) navrhovateľov, ktoré uhradili pred vykonaním dražby. Uvedené však nič nemení na tom, že vo zvyšnej časti; t.j. v časti navrhovateľmi uhradenej sumy poplatku z omeškania, trov konania a trov právneho zastúpenia vo veci sp. zn. 20C/25/2004; skutkový stav ustálený súdom prvého stupňa v preskúmvanej veci neobstojí.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa; vo výroku vo veci samej a súvisiacom výroku o trovách konania; zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p., keď odvolací súd by rozhodnutím vo veci, za daného stavu veci, nahrádzal prvostupňové rozhodnutie, čím by bolo účastníkom odopreté právo namietat správnosť skutkových a právnych záverov na inštančne vyššom súde, a tým aj možnosť preskúmania správnosti záverov odvolacieho súdu, ku ktorým by dospel po doplnení dokazovania posúdením skutkových zistení z hľadiska ich rozhodujúcich skutočností, ktoré považoval za významné, ktorými sa však súd prvého stupňa dostatočne nezaoberal, resp. opomenul zaoberať. Posúdenie podstaty veci v rámci dvojinstančného súdneho konania je však súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Osobitne odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvého stupňa navrhovateľom uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 371,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Bratislava II, a dospel k záveru, že v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne, keď sa navrhovatelia podaným návrhom najprv domáhali zaplata sumy 17.960,67 eur s príslušenstvom a na výzvu súdu zaplatili uvedenej sume zodpovedajúci súdny poplatok vo výške 1.077,50 eur, avšak neskôr svoj návrh rozšírili tak, že žiadali odporcovi uložiť povinnosť zaplatiť mu sumu 24.151,17 eur s príslušenstvom, ktorej zodpovedá súdny poplatok podľa položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí Prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, vo výške 1.449,- eur. Správne preto súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom navrhovateľom uložil povinnosť zaplatiť doplatok súdneho poplatku vo výške 371,50 eur, predstavujúceho rozdiel medzi výškou už zaplata poplatku za podaný návrh a celkovou výškou poplatku za návrh na začatie konania v preskúmvanej veci podľa Položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí Prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ktorá; ako správne konštatoval i súd prvého stupňa; vzhľadom na výšku návrhom uplatnenej peňažnej sumy po rozšírení návrhu predstavuje sumu 1.449,- eur.

Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, ktorým navrhovateľom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 371,50 eur do troch dní

od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Bratislava II, ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa vec opätovne prejednať, t.j. vykonať za účelom riadneho zistenia skutkového stavu veci dokazovanie vo veci samej vo vyššie naznačenom smere; teda vo vzťahu k nárokom uplatneným zo strany navrhovateľov 1/ a 2/, a to samostatne, vo vzťahu ku každému z uplatnených čiastkových nárokov, t.j. samostatne pokiaľ ide nárok na zaplatenie preplatku v sume 6.190,50 eur a nárok na zaplatenie sumy vo výške 17.960,67 eur; a v rámci neho samostatne pre účely posúdenia jednotlivých čiastkových nárokov, z ktorých pozostávala celková peňažná suma uhradená navrhovateľmi odporcovi dňa 08.02.2012; s výnimkou istiny nedoplatkov z vyúčtovaní za roky 2006 - 2011, ktoré boli ustálené správne; a následne posúdiť uplatnené nároky po právnej stránke nielen podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o náhrade škody, avšak i podľa príslušných ustanovení bezdôvodnom obohatení, a samostatne v časti o zaplatenie sumy 6.190,50 eur ako tvrdený preplatok z vyúčtovaní tak, aby bola účastníkom umožnená realizácia ich procesných práv, a následne; rešpektujúc vyslovený záväzný právny názor odvolacieho súdu; opätovne posúdiť dôvodnosť návrhu navrhovateľov a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.